

Митрополит Јоаникије на празник Светог великомученика Прокопија богослужио у Колашину

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас, на празник Светог великомученика Прокопија, Свету архијерејску литургију у цркви Светог Димитрија у Колашину.

Високопреосвећеном Митрополиту саслуживало је свештенство Митрополије црногорско-приморске, а у Светој служби Божијој молитвено су учествовале сестре монахиње и бројни вјерници овога краја.

По прочитаном јеванђељском зачалу сабранима се обратио протојереј Душан Биговић, професор Цетињске богословије.

Описавши вријеме у којем живимо као растрзаност између производње и потрошње, отац Душан је казао да данашњи човјек, затрпан бригама овога свијета, све мање има способности да чује ријеч Божију.

Он је додао да је позив Господњи на ношење крста и идење за Њим упућен сваком човјеку у сваком времену.

„Но како носити крст Господњи? Има ли човјека да га не носи? Понекад ми се чини да заборавимо оне, а њих је и више, који носе крст свој. Но, како га носе? Нијесу га добровољно прихватили, но су им прилике натовариле. Носећи га, ропћу и за ким иду. Зато је данашње Јеванђеље толико прецизно да и ова заповијест има три дијела. Ко хоће; нека узме; и нека иде за мном. Најприје добра воља, па смислено ношење крста – смислено да знамо да тај пут до Васкрсења иде преко Голготе.“

Протојереј Душан Биговић је нагласио да је, поред ношења личног крста, важно и ношење крста наших ближњих.

„То нам је и у оном најстрашнијем моменту живљења на земљи сам Исус показао. Могао је, као Син Божји, понијети крст до Голготе, али је дао прилику ономе човјеку, који се из поља враћао, да му помогне. То је и нама за наук, да вазда будемо спремни да помогнемо човјеку који је поклекнуо носећи крст свога живота.“

Казао је да је православље вјера човјекољубља и да, љубећи ближње, оваплоћујемо вјеру, те закључио да је важно да тражимо добро у сваком човјеку.

„Надахнути данашњим слављеником, Светим великомучеником Прокопијем, који је добро чуо ове Христове ријечи, али их и испунио, пробудимо у себи оно апостолско својство које смо примили на светом крштењу и којим нас снабдијева света Црква. Пробудимо у себи и у сваком човјеку оне најузвишеније људске врлине. Потражимо добро у сваком човјеку. Амин“, закључио је протојереј Душан Биговић.

Након отпуста сабранима се обратио Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Бесједећи о Светом великомученику Прокопију, Митрополит је подсјетио на један дубоко симболичан детаљ из житија овог светитеља – да је он, као војвода Римске војске, али тада већ хришћанин, ослободио Јерусалим од

Агарјана.

„Јерусалим је био оскрнављен, понижен, име му промијењено, заузели га његови непријатељи и он је тај град ослободио. Иако још није дошла слобода хришћанству, већ се она назирала. Већ се назирало да моћна Римска империја не може да одоли хришћанству, него ће морати да га испоштује, да га призна; не може да га потисне. А хришћанство није хтјело да уништи Римску империју, то није била политичка борба, него просто да препороди цио свијет.“

Митрополит је нагласио да је управо то проповијед Јеванђеља у овоме свијету, како је рекао, „не да руши, не да разара, не да смјењује власти, него да све препороди“.

Додао је да се вријеме стално обнавља и има ту способност да прими вјечност у себе.

„И сваки тренутак нашега пролазнога времена има ту отвореност, ту могућност, ако служимо Господу како ваља, да примимо у сваком тренутку бесконачну и безобалну Божију вјечност и живот вјечни. Ето тако је Бог дао Светоме Прокопију, прије његовога краја, прије његове кончине, да привремено ослободи свети град Јерусалим. А то је некако предуготовљавало тај велики догађај – да хришћанство добије слободу у Римској империји, па је дошао убрзо послје Свети цар Константин који је само дао хришћанству слободу – да свако може да исповиједа своју вјеру како хоће и без икакве осуде. Нико нема привилегију зато што припада овој или оној вјери, него нека свако буде слободан.“

Митрополит је додао да је слобода исповиједања вјере била довољан чинилац да се препороди хришћанска империја, иако, како је рекао, никада није било хришћанске империје, јер власт овога свијета и слава Царства Божијега не могу заједно.

„Може некако да се дође до међусобног разумијевања, поштовања и уважавања и то је сасвим довољно, не треба више. Просто то су двије различите ствари и не можемо их спајати никако. И не треба их спајати никако. Можемо да сарађујемо. Можемо, као што су сви људи различити и не треба нико да буде као онај други, свакога треба да препознамо по његовоме сопственом лику.“

Он је казао да је света православна вјера пребогата, предубока, истрајна, чудесна и непобједива, те да то понајвише можемо видјети из живота светих

Божијих угодника, какав је Свети великомученик Прокопије.

„Свети Прокопије није мањи ни по чему од Светога Георгија и Светога Димитрија, мада су код нас овдје некако они стекли предност, више им је храмова подигнуто, више слава имамо Светога Георгија и Светога Димитрија, али и Свети Прокопије се увијек помиње одмах послије њих двојице, које називамо великим мученицима, па и Светога Прокопија тако називамо“, казао је Митрополит Јоаникије.

Владика је на крају честитао празник и свима пожелио молитвено заступништво Светог великомученика Прокопија.

„Нека би његове молитве и његово благодатно заступништво било над свима нама, над цијелим свијетом, над цијелом Црквом Божијом и над светим градом Јерусалимом. А гдје се год Света служба служи, ту се пројављује слава Небеског Јерусалима, јер смо ми Црква Божија која се назива Небеским Јерусалимом. На здравље и на спасење и на многа и блага љета! Срећан празник“, поручио је Митрополит Јоаникије.

mitropolija.com